

๔๔

อานูกาพ

อานูกาพพระพุทธานั่นอเนกอนันต์

พระเทวทัตประทุษร้ายพระพุทธรเจ้า ช่มเหงพระพุทธรเจ้า จนกระทั่งแย่งย้ายพระสงฆ์เป็นสังฆเภท เหตุกรรมอันลามกของพระเทวทัตเกิดเจ็บไข้ขึ้น จะมาเฝ้าพระพุทธรเจ้า

พระพุทธรเจ้าทรงรับสั่งว่า ไม่เห็นเราผู้ตถาคตหรอก มา ก็ไหว้ไม่ถึง เต็มที่อยู่แล้ว ไกลจะเห็นอยู่แล้ว พอใกล้จะเห็นเท่านั้นด้วยพุทธานูกาพที่รับสั่งไว้ ไม่เห็นเราตถาคต นั่นแหละพุทธานูกาพที่รับสั่งไว้นั้นแหละ แผ่นดินแยก สืบพระเทวทัตไปเข้าอเวจี ไม่ได้เห็นพระพุทธรเจ้าอีก นี่พุทธานูกาพเป็นอย่างนี้

ธรรมานูกาพจะเป็นอย่างไร

นี่แหละที่เราเป็นอยู่ทุกวันๆ เป็นหญิงก็ดี เป็นชายก็ดี ที่อยู่อย่างเป็นสุขนี้ นี่แหละเรียกว่า ธรรมานูกาพ นี่แหละธรรมานูกาพ

ส่วนที่เป็นอยู่เป็นทุกข์ พวกอธรรม อยู่เป็นเปรต เป็น อสุรกาย เป็นสัตว์ต่างๆ เหล่านี้เป็นธรรมานูกาพ ที่เป็นมนุษย์อยู่ นี่ เป็นเทวดาอยู่ นี่ เป็นพรหมอยู่ นี่ เป็นอรูปพรหมอยู่ นี่ เป็นอยู่ได้ ไม่แตกไม่สลายไป นั่นแหละธรรมานูกาพละ

สังฆานุภาพจะเป็นอย่างไร

สังฆานุภาพนั้นอาณูภาพของพระสงฆ์ พระพุทธศาสนาที่รุ่งเรืองดำรงอยู่ได้จนกระทั่งเราได้ ยินได้ฟัง ได้บวชเป็นภิกษุ สามเณรอยู่บัดนี้ ที่ทรงมาได้จนกระทั่งถึง บัดนี้นั้น ใครจะทรงเอามาได้ ใครจะทรงเอาพระพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้ามาได้ นอกจากสังฆานุภาพนะ ไม่ได้สังฆานุภาพทรงเอาไว้ รักษาเอาไว้ไม่มี

สังฆานุภาพนั้นเรียกว่าจิต มันจะอคติอวดดีไปก็ไม่ได้ หากทายก อุบาสก อุบาสิกาเลิกให้ทานเสียหมด สังฆานุภาพดับอีกเหมือนกัน

**สังฆานุภาพอยู่ด้วยทายกอุบาสกอุบาสิกา ทานของท่าน
ทายก อุบาสกอุบาสิกา ท่านเลี้ยงดูไว้**

นี้แหละสังฆานุภาพยังได้ปรากฏอยู่ทุกวันนี้

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ภัตตานุโมทนาคาถา”

๑๖ มกราคม ๒๕๔๔